

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 110.247 van 16 september 2002
in de zaak A. 83.407/IX-1774.**

In zake : René PICCART,
wonende te DIEPENBEEK,
Ganzestraat 3

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken.

D E R A A D V A N S T A T E, I X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat René PICCART op 8 april 1999 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "de beslissing tot weigering om een vaste vergoeding ten gunste van bepaalde leden van het Rijkswachtpersoneel toe te kennen";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de beschikking van 28 mei 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 17 juni 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 september 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van adviseur E. VAN ROSSEM, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker René PICCART is sinds 28 juni 1973 lid van de rijkswacht. Hij is op 27 september 1997 benoemd in de graad van kapitein.

1.2. Naar aanleiding van de eenmaking van de rijkswachtdistricten Hasselt en Leopoldsborg wordt verzoeker met ingang van 13 januari 1997 door de commandant van de rijkswacht binnen het district Hasselt aangewezen tot officier-coördinator bewakings- en opsporingsbrigade (BOB).

1.3. Op 27 november 1998 dient verzoeker langs hiërarchische weg een aanvraag in om, voor zijn hoedanigheid van coördinator BOB, de “vergoeding BOB” te verkrijgen.

Het betreft de vergoeding ingesteld door het koninklijk besluit van 26 februari 1958 houdende toekenning van een vaste vergoeding aan bepaalde leden van het rijkswachtpersoneel.

1.4. Op 10 februari 1999 besluit de directeur-generaal van het personeel van de rijkswacht de aanvraag van verzoeker te weigeren aangezien hij “noch organiek deel uitmaakt van de BOB, noch bij deze eenheid afgedeeld of in versterking (is)”. Dit besluit vormt het voorwerp van het onderhavige annulatieberoep;

2. Overwegende dat de Raad van State ambtshalve zijn bevoegdheid onderzoekt; dat krachtens de artikelen 144 en 145 van de Grondwet hij niet bevoegd is om kennis te nemen van een annulatieberoep waarvan het werkelijk en rechtstreeks voorwerp een geschil is over subjectieve rechten; dat hij meer bepaald zijn

bevoegdheid moet afwijzen wanneer het beroep gericht is op de erkenning van een subjectief recht waaromtrent het bestuur een volledig gebonden bevoegdheid heeft;

3.1. Overwegende dat het beroep gericht is tegen de beslissing waarbij geweigerd wordt aan verzoeker de vaste vergoeding, ingesteld door het koninklijk besluit van 26 februari 1958 houdende toekenning van een vaste vergoeding aan bepaalde leden van het rijkswachtpersoneel, toe te kennen; dat volgens verzoeker die weigering onregelmatig is omdat hij wel degelijk als een personeelslid dat “gehecht (is) aan de bewakings- en opsporingsbrigades” kan worden beschouwd; dat de verwerende partij van oordeel is dat verzoeker niet “gehecht (is) aan (een) bewakings- en opsporingsbrigade”, aangezien hij als “officier-coördinator BOB” tot het commando van het district blijft behoren;

3.2. Overwegende dat artikel 1, § 1, van het koninklijk besluit van 26 februari 1958 luidt als volgt :

“Aan de hierna vermelde leden van het rijkswachtpersoneel wordt een vaste vergoeding verleend, om de onkosten te dekken waaraan zij, wegens het uitoefenen van hun ambt zijn blootgesteld:

1° (...);

2° de personeelsleden gehecht aan de bewakings- en opsporingsbrigades;

(...)

Het bedrag van die vergoeding is dit van de dagelijkse forfaitaire vergoeding toegekend aan gerechtelijke officieren en agenten bij de parketten; zij wordt toegekend per effectieve gepresteerde dag”.

3.3. Overwegende dat die bepaling aan de personeelsleden van de rijkswacht die daarvoor in aanmerking komen, een recht toekent op de uitbetaling van de vaste vergoeding; dat bij de totstandkoming van de rechtserkende beslissing dienaangaande, de verwerende partij geen appreciatiebevoegdheid heeft; dat zij wel moet nagaan of de betrokkene de voorwaarden vervult om de vaste vergoeding te ontvangen -zoals in het geval van verzoeker de vraag of hij een “personeelslid gehecht aan de bewakings- en opsporingsbrigades” is- maar dat zulks geen appreciatiebevoegdheid betreft, waarbij zij een keuze maakt tussen verschillende haar ter beschikking staande rechtsgeldige oplossingen, doch enkel een interpretatiebevoegdheid, waarbij zij aanduidt welke -enig mogelijke- rechtsgeldige oplossing, volgens haar, aan het geval van verzoeker gegeven moet worden en over de rechtsgeldigheid waarvan de gewone rechter, die uitspraak doet over het recht van verzoeker, uitspraak kan doen; dat de bevoegdheid van de gewone rechter de bevoegdheid van de Raad van State uitsluit;

4.1. Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie nog stelt dat hij met zijn beroep de Raad van State niet vraagt om zijn rechten te erkennen, maar dat hij enkel de onwettigheid van een administratieve beslissing vastgesteld wil zien wegens de schending van het gelijkheidsbeginsel en het gebrek aan deugdelijke motieven; dat die bemerkingen evenwel geen afbreuk doen aan de vaststelling dat de verwerende partij geen discretionaire bevoegdheid bezit om de vaste vergoeding al dan niet toe te kennen en dat het de justitiële rechter is die uitspraak moet doen over de reglementair aan verzoeker toegekende rechten;

5. Overwegende dat de Raad van State krachtens artikel 144 en 145 van de Grondwet niet bevoegd is om van het beroep kennis te nemen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien september 2000 en twee, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.